

C-614/21. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2021. október 4.

A kérdést előterjesztő bíróság: Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch
('s-Hertogenbosch-ban eljáró hágai bíróság, Hollandia)**Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:**

2021. október 4.

Felperes:

G

Alperes: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (igazságügyi és biztonsági
államtitkár, Hollandia)**Az alapeljárás tárgya**

Az alperes nem vizsgálta meg a felperes menedékjog iránti kérelmét, mivel úgy véli, hogy azért Málta felelős. A felperes vitatja ezt a határozatot, mivel attól tart, hogy a Máltának történő átadás esetén a Charta 4. cikkével összeegyeztethetetlen helyzetbe kerül.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

A rechtbank (bíróság, Hollandia) az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatal céljából a kérelmezőnek a felelős tagállam részére történő átadása keretében a kölcsönös bizalom elvének terjedelmére és céljára vonatkozó kérdéseket terjeszt elő, amennyiben ebben a tagállamban – többek között *pushback* (visszaszorítás) és őrizet formájában – sérülnek a kérelmező és általában a harmadik országbeli állampolgárok alapvető jogai. Felmerül az a kérdés is, hogy milyen bizonyítékokkal rendelkezik a kérelmező, és milyen bizonyítási mércé

alkalmazandó abban az esetben, ha a kérelmező arra hivatkozik, hogy a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében meg kell tiltani az átadást.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

I A dublini rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 1., 4., 6., 18., 19. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett (3), (32) és (39) preambulumbekzdésére tekintettel úgy kell-e értelmezni és alkalmazni a dublini rendeletet, hogy az államok közötti bizalom elve nem osztható, így az uniós jog súlyos és rendszeres megsértése, amelyet az esetlegesen felelős tagállam az átadás előtt a dublini rendelet alapján visszatérésre kötelezettnek (még) nem minősülő harmadik országbeli állampolgárokkal szemben elkövet, abszolút módon kizárja az e tagállamnak való átadást?

II Az e kérdésre adott nemleges válasz esetén: Úgy kell-e értelmezni a dublini rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 1., 4., 6., 18., 19. és 47. cikkével összefüggésben értelmezett 3. cikkének (2) bekezdését, hogy amennyiben a felelős tagállam súlyosan és rendszeresen megsérti az uniós jogot, az átadó tagállam nem alkalmazhatja az államok közötti bizalom elvét, hanem minden kétséget el kell oszlatnia azzal kapcsolatban, hogy a kérelmező az átadását követően az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikkével ellentétes helyzetbe kerül, illetve valószínűsítene kell, hogy ez nem fog megtörténni?

III Milyen bizonyítékokkal támaszthatja alá a kérelmező azon érveit, hogy az átadása ellentétes a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével, és milyen bizonyítási mérce alkalmazandó? A dublini rendelet preambulumban szereplő uniós jogi vívmányokra való utalásokra tekintettel terheli-e az átadó tagállamot együttműködési vagy ellenőrzési kötelezettség, illetve a harmadik országbeli állampolgárokkal szemben elkövetett súlyos és rendszeres jogsértések esetén kell-e a felelős tagállamtól arra vonatkozó egyedi biztosítékokat kérni, hogy az átadását követően (valóban) tiszteletben tartják a kérelmező alapvető jogait? Más választ kell-e adni erre a kérdésre, ha a kérelmezőre bizonyítási teher hárul, amennyiben a következőket és részletes nyilatkozatait nem tudja dokumentumokkal bizonyítani, miközben a nyilatkozatok jellegére tekintettel ez nem várható el?

A hivatkozott uniós jogi és nemzetközi rendelkezések

A menekültek helyzetére vonatkozó genfi egyezmény (kihirdette: 1989. évi 15. tvr.) (a továbbiakban: Genfi Egyezmény) 1. és 33. cikke

Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 1., 4., 6., 18., 19., 47., 51. és 52. cikke

A 604/2013/EU rendelet (a továbbiakban: dublini rendelet) (3), (19), (32) és (39) preambulumbekzdése, valamint 3–5. és 17. cikke

A 2011/95/EU irányelv 4. cikke

2019. március 19-i Jawo ítélet (C-163/17, EU:C:2019:218, 78–92. pont)

2017. február 16-i C. K. és társai ítélet (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127, 59, 63–65, 75. és 76. pont)

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

- 1 2019. június 19-én a felperes menedéjog iránti kérelmet nyújtott be Máltán. E tagállamba érkezését követően három hónapot őrizetben, négy hónapot pedig menekülttáborban töltött. Egy súlyos munkabaleset miatti kórházi tartózkodást követően arról tájékoztatták, hogy el kell hagynia a menekülttábort. Egészségügyi problémái ellenére dolgoznia kellett, mivel már nem kapott segílyt. Amikor 2020. december 5-én elhagyta Máltát, még nem hallgatták meg a menedéjog iránti kérelme benyújtásának indokaival kapcsolatban.
- 2 2021. január 12-én a felperes Hollandiába utazott, és ott menedéjogot kért. Az alperes úgy véli, hogy Málta felelős e kérelem megvizsgálásáért, ezért a 2021. március 22-i határozatában úgy határozott, hogy nem vizsgálja meg a felperes menedéjog iránti kérelmét. Málta és Hollandia már 2021. február 9-én megállapodást kötött a felelősség elismeréséről.
- 3 A felperes keresetet indított e 2021. március 22-i határozat ellen, ezenkívül ideiglenes intézkedés elrendelését kérte a voorzieningenrechttertől (ideiglenes intézkedésről határozó bíró, Hollandia). E bíró 2021. április 2-án elrendelte a kért intézkedést, valamint mindaddig megtiltotta a felperes Máltának való átadását, amíg nem születik döntés a keresetről.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

- 4 A felperes attól tart, hogy a Máltának való átadását követően megsértik az alapvető jogait. Ezt saját nyilatkozataival, a balesetével összefüggő bizonyítékokkal és a harmadik országbeli állampolgárok Málta általi befogadásával kapcsolatos országspecifikus információkkal támasztja alá.
- 5 Az alperes úgy véli, hogy a kölcsönös bizalom elve (a kérdésekben az államok közötti bizalomként szerepel) alapján abból lehet kiindulni, hogy a felperes alapvető jogait nem sértenék meg a Máltának való átadását követően. A felperes nem támasztotta alá dokumentumokkal a Málta általi befogadásával kapcsolatos nyilatkozatait. A felperes azon nyilatkozatára válaszul, amely szerint még nem hallgatták meg, és menedéjog iránti kérelmével kapcsolatban még nem hoztak határozatot, az alperes a felelősség elismeréséről szóló megállapodásra hivatkozik.
- 6 Ezenkívül az alperes azzal érvel, hogy az általa hozott határozat nem ellentétes a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: EJEB)

ítélkezési gyakorlatával, és nincs ok arra, hogy a menedékjog iránti kérelem megvizsgálását a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján átvegyék Máltától.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

- 7 A rejtbank (bírószág) figyelembe veszi, hogy a dublini rendelet végrehajtása során a kölcsönös bizalom elve alkalmazandó, és abból lehet kiindulni, hogy a kérelmező az átadását követően nem kerül a Charta 4. cikkével ellentétes helyzetbe. Ha a kérelmező ennek ellenkezőjét állítja, ezt bizonyítania is kell.
- 8 A dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében előírt vizsgálat az átadást követő helyzetre, különösen a felelős tagállam általi befogadásra, az e tagállamban fennálló életkörülményekre, valamint az ott lefolytatott menekültügyi eljárás minőségére korlátozódik, mindamellert ez utóbbi magában foglalja azt is, hogy a külföldi személy adott esetben jogorvoslattal élhet.
- 9 A dublini rendelet értelmében vett, az átadásra vonatkozó határozatokkal kapcsolatos eljárásokban a rejtbank (bírószág) egyre gyakrabban szembesül azzal a jogkérdéssel, hogy kell-e alkalmazni a kölcsönös bizalom elvét, ha különböző tagállamok területén, illetve különböző tagállamok nyilvánvalóan megsértik az alapvető jogokat. Így számos jelentés létezik *pushbackre* vonatkozóan, és megállapodásokat kötnek harmadik államokkal az Unióba való beutazás megakadályozása érdekében (*pullback* [visszahúzás]).
- 10 Ugyanakkor a tagállamoknak tiszteletben kell tartaniuk a Genfi Egyezményt, az emberi jogok európai egyezményét (a továbbiakban: EJE) és a Chartát. Mindazonáltal a „*refoulement*” (kiutasítás vagy visszaküldés) ezekben előírt tilalma, amely az EJE véleménye szerint a menedékjogi okok esetről esetre történő vizsgálatát feltételezi, teljes mértékben elveszíti jelentőségét, amennyiben a harmadik országbeli állampolgárok számára ténylegesen lehetetlenné teszik az Unió területére a nemzetközi védelem iránti kérelem benyújtása érdekében történő belépést.
- 11 A rejtbank (bírószág) a Jawo ítéletből azt a következtetést vonja le, hogy a kölcsönös bizalom elve magában foglalja azt, hogy a tagállamok mindenkor tiszteletben tartják az összes alapvető jogot, és biztosítják azok tiszteletben tartását minden személy tekintetében.
- 12 Mindazonáltal a *pushback* és a *pullback* sérti a dublini rendelet hatékonyságát és a kölcsönös bizalom elvét. A menedékkérők a visszaküldés kockázatával szembesülnek, és visszatartják őket attól, hogy bizonyos tagállamokban védelmet kérjenek. Ez másfelől növeli a többi tagállam menekültügyi kapacitására és befogadóképességére nehezedő nyomást.
- 13 A fent említett elv alapján a kérelmet elbíró hatóság abból indulhat ki, hogy nem sértik meg a kérelmező alapvető jogait az átadását követően. Amennyiben

azonban a kérelmező a bíróság előtt valószínűsíti, hogy a felelős tagállamban, illetve a felelős tagállam által az alapvető jogait és/vagy általában a harmadik országbeli állampolgárok alapvető jogait rendszeresen megsértik, felmerül a kérdés, hogy ebben a helyzetben abszolút módon meg kell-e tiltani az átadást, és/vagy a felelős tagállam meghatározása során minden további nélkül alapul lehet venni a kölcsönös bizalom elvét.

- 14 A rechtbank (bíróság) meg van győződve arról, hogy Máltán jelentős mértékben fordul elő *pushback*, és strukturális hiányosságok vannak a befogadóképességet és a befogadás minőségét illetően. A migránsokat továbbá rendszeresen őrizetben tartják különösen rossz körülmények között. Ezenkívül az őrizettel szembeni jogorvoslati eljárás hibás, mivel a bírósághoz való fordulás lehetősége és a jogi tanácsadáshoz való hozzáférés nem biztosított. Az alapvető jogokat nemcsak a külső határon, hanem a beutazást követően is megsértik. Egyébiránt más tagállamokkal ellentétben Málta nem vitatja, hogy már nem tud eleget tenni nemzetközi kötelezettségeinek.
- 15 A rechtbank (bíróság) véleménye szerint a *pushback* a Charta 1., 4., 18. és 19. cikke megsértésének minősül. Az EJEB is több alkalommal megállapította, hogy a menedékkérők Máltán történő őrizetének módja sérti az EJEE 5. cikkét.
- 16 A rechtbank (bíróság) most arra keresi a választ, hogy milyen terjedelemmel bír a kölcsönös bizalom elve, és azt szeretné megtudni, hogy ez az elv osztható-e azon kérdések formájában, hogy hol és milyen időszakban sértették meg a Chartát, mely alapvető jogokra vonatkozik e jogsértés, és mennyiben van jelentősége a felelős állam magatartásának.
- 17 Sem a Charta, sem az EJEE nem ír elő rangsort valamennyi alapvető jogot illetően. A rechtbank (bíróság) ennél fogva abból indul ki, hogy a kölcsönös bizalom elve megköveteli, hogy valamennyi alapvető jogot mindig és minden tagállam területén tiszteletben tartsák, és nem csupán azon menedékkérők tekintetében, akik a menedékjog iránti kérelmük megvizsgálásáért felelős tagállamba térnek vissza.
- 18 Amennyiben a Bíróság úgy értelmezi az uniós jogot, hogy az érintett kérelmező esetében kizárólag a Charta 4. cikke megsértésének kockázatát kell megvizsgálni, a rechtbank (bíróság) ebből azt a következtetést vonja le, hogy a Bíróság ezáltal oszthatónak tekinti a kölcsönös bizalom elvét. Ebben az esetben a rechtbank (bíróság) azt kéri a Bíróságtól, hogy pontosítsa az e tekintetben alkalmazandó jogalapot.
- 19 A központi jogkérdés az, hogy a bíróságoknak fel kell-e osztaniuk a kölcsönös bizalom elvét az átadás előtti és az átadás utáni bizalomra, valamint a visszatérő menedékkérők sajátos helyzetével kapcsolatos bizalomra és az összes alapvető jogokra a felelős tagállam általi, valamennyi harmadik országbeli állampolgár tekintetében történő tiszteletben tartásával kapcsolatos bizalomra.

- 20 A határozat a „bizalmon” alapul, amennyiben jövőbeli eseményekre vonatkozó elvárásokról van szó. Ha ténylegesen megállapítást nyer, hogy a felelős tagállam nem tesz eleget az alapvető jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos kötelezettségeinek, felmerül a kérdés, hogy ebben az esetben min alapul ez a bizalom.
- 21 Az első kérdés az, hogy annak megállapítása keretében, hogy a felelős tagállam súlyosan és rendszeresen megsérti harmadik országbeli állampolgárok több alapvető jogát, meg kell-e tiltani az e tagállamnak való átadást pusztán ezen okból. Nemleges válasz esetén felmerül a kérdés, hogy a kölcsönös bizalomnak még kiindulópontként kell-e szolgálnia annak vizsgálata során, hogy a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti helyzet áll-e fenn.
- 22 A rechtbank (bíróság) azt szeretné megtudni, hogy a Bíróság által a Jawo ítélet 82. pontjában használt „bánásmód a tagállamokban” kifejezést „a tagállamokban és/vagy a tagállamok által alkalmazott bánásmód”-ként kell-e értelmezni. Amennyiben e kifejezést – megszorítóan – „-ban”-ként, „a tagállam területén” értelemben kell értelmezni, ez megfosztja jelentőségétől a Charta 18. és 19. cikkét, valamint a dublini rendelet 3. cikkének (1) bekezdését. Ha ugyanis a menedékkérőket távol tartják a tagállamok területétől, akkor a „tagállamokban” nem lehet jogsértést elkövetni.
- 23 Úgy tűnik, hogy a dublini rendelet (32) preambulumbekkezdése arra utal, hogy az alapvető jogok tiszteletben tartására vonatkozó kötelezettség akkor keletkezik, amikor a menedékkérő a tagállamok (joghatósága, illetve) befolyása alá kerül, és nem csupán azt követően, hogy ténylegesen beutazott az Unióba. Az ettől eltérő értelmezés sérti a Charta és a dublini rendelet 3. cikke (1) bekezdésének hatékony érvényesülését, mivel a tagállam ebben az esetben kivonhatja magát a harmadik országbeli állampolgárral kapcsolatos felelőssége alól azáltal, hogy ténylegesen akadályozza annak beutazását.
- 24 Ezenkívül az átadás ellentétes lehet a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével. E rendelkezés alkalmazása során meg kell vizsgálni, hogy milyen helyzetben lesz a kérelmező az átadását követően. A Jawo ítélet 82. pontja szerint, amely megfelel a dublini rendelet (32) preambulumbekkezdésének, a nemzetközi védelmet kérő „személyekkel kapcsolatos bánásmódnak” meg kell felelnie többek között a Charta és az EJEE követelményeinek. Úgy tűnik tehát, hogy a kölcsönös bizalom elvének terjedelme és azon időszak, amelyben a tagállamoknak eleget kell tenniük kötelezettségeiknek, nem korlátozódik sem az átadást követő időszakra, sem pedig csupán a Charta 4. cikkének tiszteletben tartására.
- 25 A rechtbank (bíróság) azt szeretné megtudni a Bíróságtól, hogy mennyire szűken kell értelmezni a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdését, és hogy csak a Charta 4. cikkének vagy az összes alapvető jog tiszteletben tartását figyelembe kell-e venni.

- 26 Ezenkívül a rechtbank (bíróság) pontosítást kér azon kérdés tekintetében, hogy az alapvető jogoknak az átadást követően történő megsértése kockázatának mértékét befolyásolják-e az átadást megelőzően a kérelmezővel vagy általában a harmadik országbeli állampolgárokkal szemben elkövetett jogsértések. A 2011/95 irányelvvel ellentétben ugyanis a dublini rendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely szerint a korábbi üldöztetés egyértelműen alátámasztja, hogy a kérelmező félelme megalapozott.
- 27 A jelen ügyben az átadásra vonatkozó határozatot a felelősség elismeréséről szóló megállapodás megkötését követően fogadták el. A holland joggyakorlat ezáltal biztosítékot lát arra, hogy nem kerül sor a Charta 4. cikkének megsértésére. A rechtbank (bíróság) arra keresi a választ, hogy ez a Máltában fennállóhoz hasonló helyzetre is vonatkozik-e.
- 28 E megállapodás fent említett holland értelmezése azt eredményezi, hogy a megállapodás tartalma és hatálya szélesebb körű, mint ahogy azt az uniós jogalkotó a dublini rendelet 18. cikkében előírta. E rendelkezés ugyanis biztosítja az átvételt vagy a visszavételt, a menedékkjog iránti kérelem megvizsgálását azonban nem. A rechtbank (bíróság) ezért azt is kéri a Bíróságtól, hogy pontosítsa a felelősség elismeréséről szóló megállapodás hatályát.
- 29 Felmerül továbbá az a kérdés, hogy milyen jelentősége van a felelős tagállam magatartásának. A Bíróság ezzel kapcsolatban a Jawo ítélet 92. pontjában kifejtette, hogy a hatóságok által tanúsított közöny esetén az átadást kizáró hiányosságoknak „különösen jelentős mértéket” kell elérniük. Ezután az a kérdés merül fel, hogy ez a mérték alacsonyabb-e abban az esetben, ha a hatóságok nem tanúsítanak közönyt. Mindazonáltal a menedékkérő szempontjából csekély jelentősége van annak, hogy az alapvető jogainak megsértése a felelős tagállam közönyéből vagy tehetetlenségéből ered-e. Jogi szempontból a harmadik országbeli állampolgárok tömeges beáramlása és az ehhez kapcsolódó gyakorlati problémák is csak nehezen igazolhatják az alapvető jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos uniós jogi kötelezettségek teljesítésének elmulasztását.
- 30 A C-254/21., C-228/21., C-297/21., C-315/21. és C-328/21. sz. ügyekben előterjesztett kérdésektől eltérően a rechtbank (bíróság) kérdései olyan helyzetre vonatkoznak, amelyben az esetlegesen felelős tagállam az átadást megelőzően jelentős hiányosságokat mutat az alapvető jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos uniós jogi kötelezettségei tekintetében, és ennél fogva nem a jogi követelmények keretében jár el, hanem megsérti azokat. A kérdések kizárólag arra a problémára vonatkoznak, hogy az átadást abszolút módon meg kell-e tiltani, másodlagosan pedig arra, hogy a felelős tagállam meghatározása során el kell-e tekinteni a kölcsönös bizalom elvének alkalmazásától, amennyiben az átadás előtt megsértik az alapvető jogokat, vagy jogsértéseket követnek el általában a harmadik országbeli állampolgárokkal szemben.
- 31 Ha az átadás nem eleve kizárt az említett körülmények között, felmerül az a következő kérdés, hogy a kérelmezőt átadni kívánó tagállam hivatkozhat-e a

kölcsönös bizalom elvére, vagy az uniós jog szerint magának kell minden kétséget eloszlatnia a Charta 4. cikkének az átadást követő megsértését illetően, vagy pedig valószínűsítene kell, hogy e jogsértés nem fog bekövetkezni.

- 32 A 2017. február 16-i C. K. és társai ítéletre (C-578/16 PPU, EU:C:2017:127) hivatkozva a rechtbank (bírósg) azt szeretné megtudni a Bíróságtól, hogy abban az esetben, ha a kérelmező objektív bizonyítékokkal szolgál az alapvető jogoknak az átadást megelőzően elkövetett súlyos megsértésére vonatkozóan, az átadó tagállam feladata-e annak kizárása, hogy ezen átadás a Charta 4. cikke megsértésének valós veszélyével jár, és ennél fogva az Alapjogi Charta által biztosított alapvető jogoknak az átadást követő tiszteletben tartását illető minden komoly kétség eloszlatása.
- 33 A bizonyítási teher megfordulása megfelel a tagállamok kötelezettségeinek. Ezenkívül a tagállamok egyszerűbben eleget tehetnek e bizonyítási tehernek, mint a kérelmező. A felelősség elismeréséről szóló megállapodás már biztosítja, hogy a felelős tagállam eleget tesz a dublini rendelet 18. cikkéből eredő kötelezettségeinek. Ennek kiegészítéseként biztosítékokat lehetne kérni többek között az átadást követő befogadásra vonatkozóan, és vizsgálni lehetne, hogy mennyiben tartják tiszteletben e biztosítékokat.
- 34 Amennyiben a Bíróság úgy értelmezi az uniós jogot, hogy a Charta 4. cikkén kívüli más alapvető jogok korábbi megsértéseitől függetlenül a kölcsönös bizalom elve alapján nem terheli indokolási és vizsgálati kötelezettség az átadó tagállamot, felmerül a kérdés, hogy a kérelmező hogyan tudja valószínűsíteni, hogy az átadás ellentétes a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével.
- 35 A rechtbank (bírósg) szeretné azt is megtudni, hogy milyen követelményeket és milyen mércét kell alkalmazni a kérelmező által azon féltelme alátámasztása céljából benyújtott bizonyítékokra vonatkozóan, hogy az átadását követően a Charta 4. cikkével összeegyeztethetetlen helyzetbe fog kerülni. A 118/2014/EU végrehajtási rendelet II. mellékletében ugyanis nem szerepelnek a dublini rendelet 3. cikke (2) bekezdésének és 17. cikke (1) bekezdésének alkalmazására vonatkozó bizonyítékok.
- 36 Figyelembe véve a dublini rendelet azon kiindulópontját, hogy – a kivételektől eltekintve – személyes megbeszélésre kerül sor annak meghatározása érdekében, hogy mely tagállam felelős, a kérelmezőnek a felelős tagállamban szerzett tapasztalatára vonatkozó nyilatkozatának relevánsnak kell lennie. E nyilatkozat ugyanis tartalmazhat arra utaló támpontokat, hogy a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdése alapján meg kell tiltani az átadást, vagy hogy az a tagállam, amelynek meg kell határozni a menedéjog iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállamot, vállalja a menedéjog iránti kérelem megvizsgálását.
- 37 Amennyiben ez az értelmezés helyes, ez azt jelenti, hogy meg kell vizsgálni a kérelmező nyilatkozatának hitelességét. A rechtbank (bírósg) ennek pontosítását és arra vonatkozó tájékoztatást kér a Bíróságtól, hogy milyen követelményeket

lehet támasztani a kérelmezővel szemben. Mindazonáltal a rechtbank (bírószék) véleménye szerint e követelmények nem lehetnek olyan szigorúak, hogy azok teljesítése lehetetlen legyen a kérelmező számára.

- 38 Egyébiránt a kérelmező nem kérhet biztosítékot a felelős tagállamtól. Az az elv, amely szerint alapvető jogainak az átadást követő megsértése esetén a kérelmezőnek a felelős tagállam hatóságaihoz kell fordulnia, magában foglalja azt, hogy először meg kell történnie e jogsértésnek, még akkor is, ha az átadó tagállamnak tudomása volt az alapvető jogok korábbi megsértéséről, vagy erről tudomással kellett volna bírnia.
- 39 A dublini eljárásokban a menedékkérők korábbi tapasztalatai gyakran olyan „negatív tényállásokon” alapulnak, mint az eljáráshoz vagy a befogadáshoz való hozzáférés megakadályozása. Különösen nehéz bizonyítani az ilyen típusú sérelem fennállását, annál is inkább, mivel erre vonatkozóan általában nem állítanak ki dokumentumot. Pontosítani kell tehát azt is, hogy milyen bizonyítékokkal támaszthatja alá a kérelmező azon állítását, amely szerint az átadás ellentétes a dublini rendelet 3. cikkének (2) bekezdésével, valamint, hogy milyen követelményeket és milyen bizonyítási mércét kell alkalmazni a maga a kérelmező által tett nyilatkozatok tekintetében.
- 40 Tisztázni kell azt is, hogy terheli-e a tagállamokat a 2011/95 irányelv 4. cikkében szereplőhöz hasonló együttműködési kötelezettség, és hogy a Máltán fennállóhoz hasonló helyzetben az átadó tagállamnak kell-e kompenzálnia a kérelmező bizonyítási helyzetét annak érdekében, hogy megakadályozza a kérelmező alapvető jogainak az átadást követő megsértését.
- 41 A hasonló ügyek nagy számára tekintettel, amelyek elbírálása nem függeszthető fel a Bírószék döntéséig, a rechtbank (bírószék) azt kéri, hogy a jelen ügyet a Bírószék eljárási szabályzatának 105. cikke szerinti gyorsított eljárásban bírálják el.